

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2019 m. kovo 6 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Ramūno Gadliausko (pranešėjas), Ričardo Piličiausko (kolegijos pirmininkas) ir Vaidos Urmonaitės-Maculevičienės,

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos V. B. apeliacinį skundą dėl Panevėžio apygardos administracinio teismo 2017 m. kovo 31 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjos V. B. skundą atsakovui Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Panevėžio skyriui ir trečiajam suinteresuotam asmeniui Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai prie Sveikatos apsaugos ir darbo ministerijos dėl sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Pareiškėja V. B. (toliau – ir pareiškėja) kreipėsi į teismą su skundu prašydama: 1) panaikinti atsakovo Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Panevėžio skyriaus (toliau – ir VSDFV Panevėžio skyrius, atsakovas) 2016 m. balandžio 25 d. sprendimą Nr. PE-SP2-75 „Dėl atsisakymo skirti kompensaciją už ypatingas darbo sąlygas V. B.“ (toliau – ir Sprendimas); 2) panaikinti Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ir VSDFV) 2016 m. birželio 22 d. sprendimą Nr.(6.5) I-3802 „Dėl teisės į kompensaciją už ypatingas sąlygas“; 3) įpareigoti VSDFV Panevėžio skyrių priimti sprendimą dėl kompensacijos už darbą ypatingomis sąlygomis nuo 1979 m. rugsėjo 21 d. iki 1994 m. gruodžio 31 d. skyrimo V. B. nuo teisės gauti kompensaciją atsiradimo dienos (2016 m. birželio 10 d.).

2. Pareiškėja skundą grindė šiais argumentais:

2.1. Paaiškino, kad 15 metų ir 3 mėnesius dirbo Panevėžio akcinėje bendrovėje „Ekranas“ (toliau – ir bendrovė, „Ekranas“) gamykloje kenksmingomis ypatingomis sąlygomis, kur kenksmingas faktorius buvo švinas, t. y. : nuo 1979 m. rugsėjo 21 d. iki 1986 m. rugpjūčio 19 d. (6 metus 11 mėnesių ir 28 dienas) dirbo pirmajame stiklo ceche 113 bare krištolo gamyboje stiklo gaminių šlifautojos pareigose (vėliau pareigybės pavadinimas pakeistas į stiklo graviruotojos). Šis darbas buvo susijęs su krištolo stiklo dulkėmis ir besisukančiais ambrazyviniais diskais. Stiklo pūtėjai gaminius išpūsdavo, o ji gaminiuose, kurių sudėtyje buvo švino bei bario oksido, rankiniu būdu deimantiniu besisukančiu disku raižydavo linijas, šlifudavo briaunas. Darbas kenksmingas, buvo būtina periodiškai tikrintis sveikatą, dirbdavo su guminėmis prijuostėmis, respiratoriais, skarutėmis, nemokamai gaudavo pieno, taip pat buvo mokami papildomi priedai už darbą

ypatingomis sąlygomis, suteikiamos ilgesnės atostogos. Šis jos darbas atitinka Gamybų, cechų, profesijų ir pareigų požeminiuose darbuose, darbuose kenksmingomis sąlygomis ir karštuose cekuose, darbas kuriuose suteikia teisę gauti valstybinę pensiją lengvatinėmis sąlygomis ir lengvatinais dydžiais sąrašo Nr.1, patvirtinto TSRS Ministrų Tarybos 1956 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr.1173 (toliau- ir Sąrašas Nr.1), XV skyriaus 1 punktą - Stiklo gamyba. Veidrodžių, rūšinių, ūkinių, medicininių indelių, taros indų elektrotechnikos ir radiotechnikos gaminių gamyba. Išpustų dirbinių apdailininkas.

2.2. Pareiškėja paaiškino, kad ji 1986 m. laikinai pervesta į Metalų paruošimo cechą, ten dirbo kenksmingomis sąlygomis nuo 1986 m. rugpjūčio 20 d. iki 1986 m. rugsėjo 7 d. vakuuminė - montuotoja. Nuo 1986 m. rugsėjo 8 d. iki 1987 m. gruodžio 31 d. (1 metus 3 mėnesius ir 23 dienas) pareiškėja dirbo Surinkimo ceche cheminiame bare elektroninės technikos detalių ir prietaisų kontrolierės (brokuotojos) pareigose, o nuo 1987 m. spalio 1 d. iki 1987 m. gruodžio 31 d. - pamainos meistrė. Darbas buvo susijęs su cheminio baro kontrole, organinės plėvės išdeginimo kontrolėms regeneracijos kontrole, kur taip pat kenksmingas faktorius buvo švinas, kineskopų spalvų dangai naudojamas akrilis ir cheminės medžiagos, defektoskopija buvo atliekama su ultravioletinių spindulių lempomis. Kontrolierės 9 mėnesius buvo priskirtos Cheminiam barui, o nuo 1986 m. spalio 1 d. - Cechinės kontrolės barui. Buvo mokamas 10 procentų priedas už kenksmingas sąlygas. Šios pareigos atitinka Sąrašo Nr.1 XIII skyriaus 2 punktą - Elektrovakuuminė gamyba. A) darbininkai, atliekantys darbus, kuriuose naudojama švino raudė: brokuotojai; Paskutiniame teismo posėdyje pareiškėja savo paaiškinimus papildė argumentu, kad šis jos darbas atitinka Sąrašo Nr.1 XXI skyriaus „Bendrosios profesijos“ punktą – Darbininkai, kontrolieriai, meistrai ir vyresnieji meistrai (taip pat kontrolės meistrai), inžinieriai, vyresnieji inžinieriai, technikai, technologai ir laborantai, nuolat ir tiesiogiai dirbantys su gama-defektoskopijos įrenginiais (metalų peršvitinimas).

2.3. Nurodė, kad nuo 1988 m. sausio 1 d. iki 1992 m. spalio 1 d. (4 metus ir 10 mėnesių) dirbo pamainos meistrė. Darbas buvo susijęs su pavojingais faktoriais - aukšta įtampa, darbu cheminiame bare, kuriame kineskopų gamybai ruošiant įkrovą, buvo naudojamas švinas: įmaišomi raudoni švino oksido dažai (gletas) dar kitaip vadinama švino raude. Šios pareigos atitinka Sąrašo Nr. 1 XIII skyriaus 2 punktą b) Inžinerijos-technikos darbuotojai (elektrovakuuminėje gamyboje). Meistrai, vyresnieji meistrai, technologai, laborantai ir mechanikai, visą darbo dieną dirbantys stiklo gamybos baruose ir atliekantys darbus, kuriuose naudojama švino raudė.

2.4. Nurodė, kad nuo 1992 m. spalio 16 iki 1994 m. lapkričio 3 d. (2 metus ir 18 dienų) pareiškėja dirbo Stiklo cecho sandėlininkės (pamainos meistrės) pareigose. Ji vadovavo pūstų stiklo gaminių pūtėjams, teko ir nuiminti gaminius, dėti juos į krosnį atkaitinimui, padalinio aplinkoje buvo stiklo lydymo krosnis elektrovakuuminio stiklo lydymui, kineskopų detalėms (ekranams, kūgiams) gaminti. Baras buvo mažas, ji buvo įforminta sandėlininke, tačiau tekdavo atlikti įvairius darbus, bare buvo gaminami indai su švinu. Šiame darbe pareiškėja taip pat gaudavo pieno, priedą už darbą kenksmingomis sąlygomis. Šios jos pareigos atitinka Sąrašo Nr.1 XIII skyriaus 2 punktą b) Inžinerijos-technikos darbuotojai (elektrovakuuminėje gamyboje). Meistrai, vyresnieji meistrai, technologai, laborantai ir mechanikai, visą darbo dieną dirbantys stiklo gamybos baruose ir atliekantys darbus, kuriuose naudojama švino raudė.

2.5. Pareiškėja pažymėjo, kad dėl nepertraukiamo darbo kenksmingomis sąlygomis pablogėjo pareiškėjos sveikata, ji serga (duomenys neskelbiami). Atsakovas nevertino realiai dirbto darbo pobūdžio, todėl priėmė neteisėtą Sprendimą. Pareiškėja yra išdirbusi Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo (nuo 2018 m. sausio 1 d. – Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų įstatymas) (toliau – ir Pensijų įstatymas) (iki 2005 m. liepos 1 d. galiojusios redakcijos 56 straipsnio) 67 straipsnyje nustatytą terminą, būtiną kompensacijai už ypatingas darbo sąlygas gauti - daugiau kaip 7,5 metų išdirbusi darbus, įrašytus į Sąrašą Nr.1, todėl kompensacija už ypatingas darbo sąlygas jai turi būti paskirta.

3. Atsakovas Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Panevėžio skyrius atsiliepime į skundą prašė jį atmesti.

4. Atsakovas paaiškino, kad Sąrašo Nr. 1 ir Sąrašo Nr. 2 nustatytas baigtinis gamybos šakų ir darbų sąrašas, suteikiantis teisę į kompensaciją už ypatingas darbo sąlygas. Jeigu asmuo

faktiškai dirbo kenksmingomis darbo sąlygomis, tačiau jo pareigos ar profesija į minėtus sąrašus įtraukta nebuvo, kompensacija negali būti paskirta. Pensijų įstatymo 67 straipsnio 2 dalyje nustatyta teisė į kompensaciją siejama su asmens darbo ar profesijos įrašymu į darbų sąrašus, o ne su kenksmingomis darbo sąlygomis. „Ekranas“ direktorius 1989 m. balandžio 3 d. patvirtino Darbuotojų specialybių ir pareigybių, turinčių teisę gauti pensiją lengvatinėmis sąlygomis sąrašą, kuriame nėra įvardinta nė viena pareiškėjos užimta pareigybė, dirbant jai „Ekranos“ gamykloje. Pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. vasario 20 d. nutarimu Nr. 267 patvirtinto Kompensacijų už ypatingas darbo sąlygas apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarkos aprašo (toliau – ir Aprašas) 17 punktą, reikalingo kompensacijai skirti darbo trukmė ir pobūdis įrodomi šiame punkte išvardintais dokumentais. Pareiškėjai pateikus prašymą dėl kompensacijos skyrimo, VSDFV Panevėžio skyrius įvertino visus pateiktus dokumentus ir nustatė, kad pareiškėja iki 1995 m. sausio 1 d. nebuvo išdirbusi 7,5 metų ar 3 metų ir 9 mėnesių 1988-1994 m. laikotarpiu darbų ypatingomis sąlygomis, nurodytų Sąraše Nr.1, taip pat iki 1995 m. sausio 1 d. nėra išdirbusi 10 metų ar 5 metų 1988-1994 m. laikotarpiu kitų darbų sunkiomis sąlygomis, nurodytų Sąraše Nr. 2. V. B. darbas ypatingomis sąlygomis sudaro tik 2 mėnesius ir 1 dieną (nuo 1986 m. rugpjūčio 20 d. iki 1986 m. spalio 20 d. darbas montuotojos vakuumininkės pareigose). Kiti pareiškėjos darbo laikotarpiai negali būti įskaityti į darbo ypatingomis sąlygomis laiką, kadangi jos užimtos pareigybės nėra įvardintos Sąrašuose Nr.1 ir Nr. 2. Todėl pareiškėja teisės į kompensaciją už ypatingas darbo sąlygas neįgijo.

5. Trečiasis suinteresuotas asmuo Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atsiliepime į skundą prašė jį atmesti. Savo nesutikimą su skundu grindžia iš esmės tais pačiais motyvais, kaip ir atsakovas VSDFV Panevėžio skyrius.

II.

6. Panevėžio apygardos administracinis teismas (toliau – ir teismas, pirmosios instancijos teismas) 2017 m. kovo 31 d. sprendimu pareiškėjos V. B. skundą atmetė.

7. Teismas nustatė, kad pareiškėja 2016 m. kovo 15 d. kreipėsi į VSDFV Panevėžio skyrių, prašydama skirti jai kompensaciją už ypatingas darbo sąlygas (toliau – ir kompensacija) (Kompensacijos byla). VSDFV Panevėžio skyriaus 2016 m. balandžio 25 d. sprendimu Nr. PE SP2-75 buvo nuspręsta V. B. neskirti šios kompensacijos. Nesutikdama su VSDFV Panevėžio skyriaus sprendimu, pareiškėja jį apskundė VSDFV. VSDFV 2016 m. birželio 22 d. sprendimu Nr.(6.5)I-3802 pripažino, kad minėtas VSDFV Panevėžio skyriaus 2016 m. balandžio 25 d. sprendimas pripažintas teisėtu ir pagrįstu.

8. Nustatyta, kad pareiškėja siekė, kad jai būtų skirta kompensacija už darbą, dirbtą laikotarpiu nuo 1979 m. rugsėjo 21 d. iki 1994 m. lapkričio 3 d. (toliau – ir ginčo laikotarpis) Panevėžio „Ekranos“ gamykloje. Teismas, išanalizavęs taikytino teisinio reguliavimo nuostatas, nurodė, kad tam, kad pareiškėja įgytų teisę į kompensacijos mokėjimą, pagal Pensijų įstatymo 67 straipsnio nuostatas, būtinos dvi sąlygos, t. y. 1) pareiškėja turi būti dirbusi darbus, įtrauktus į Sąrašą Nr. 1 arba į Sąrašą Nr. 2; 2) šiuos darbus ji turi būti dirbusi Pensijų įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 2 punkte nustatytą terminą – Sąraše Nr.1 numatytus darbus- ne mažiau kaip 7,5 metų, Sąraše Nr.2 numatytus darbus- ne mažiau kaip 10 metų (o teisei į Kompensacijos dalį įgyti pagal Pensijų įstatymo 67 straipsnio 5 dalį ne mažiau kaip pusę nustatyto laiko kompensacijai gauti šioje dalyje nustatytu laikotarpiu). Pensijų įstatymo 67 straipsnio nuostatų analizė leidžia daryti išvadą, kad asmuo įgyja teisę į kompensacijos mokėjimą tik tuo atveju, jeigu jis atitinka abi aukščiau nurodytas sąlygas.

9. Teismas, įvertinęs pareiškėjos pateiktos darbo knygelės turinį, nustatė, kad darbo knygelėje nėra įrašų, kad pareiškėja ginčo laikotarpiu dirbo su švino suriku (raude), dirbo su ultravioletinėmis (nejonizuojančiomis) spinduliuotės lempomis, bet ne gamos (jonizuojančios) spinduliuotės lempomis. Iš visų byloje pateiktų duomenų visumos nustatė, kad pareiškėjos darbe ginčo laikotarpiu švinas buvęs vieninteliu kenksmingu faktoriumi. Remdamasi tuo, kas išdėstyta, teisėjų kolegija padarė išvadą, kad pareiškėja laikotarpiu 1986 m. rugsėjo 8 d. – 1992 m. spalio 16 d. nedirbo darbų, įrašytų į Sąrašą Nr.1.

10. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad pareiškėjos teiginių, kad ji laikotarpiu nuo 1979 m. rugsėjo 21 d. iki 1994 m. lapkričio 3 d. dirbo Sąraše Nr. 2 nurodytus darbus (XIX skyrius. Stiklo gaminių gamyba. 9 punktas. Karštų gaminių nukėlėja nuo mašinų, pjovėja ugnimi; 11 punktas. Darbininkai apdailininkai (11 eilutė), 12 punktas. Darbininkai briaunų šlifautojai), nepatvirtino jokie byloje surinkti įrodymai.

11. Tai pat nustatyta, kad byloje pateiktos bankrutuojančios akcinės bendrovės „Ekranas“ bankroto administratoriaus įgalioto asmens 2006 m. lapkričio 30 d. išduotos pažymos Nr. 2230 „Dėl V. B. iš darbo bylos APRAŠAS: (uždarbis, kenksmingumas)“ teisėjų kolegija nelaiko tinkamu dokumentu, įrodančiu V. B. dirbto darbo pobūdį, nes jis yra išduotas ne pareiškėjos darbdavio, jame nėra nurodyta, kokiais konkrečiais dokumentais paremti pažymoje nurodyti duomenys arba nurodytas pagrindas yra neaiškus, kai kurie duomenys apie užimtas pareigybes prieštarauja darbo knygelėje esantiems įrašams, aukščiau nurodytiems įsakymams dėl pareiškėjos priėmimo į darbą, perkėlimo į kitą darbą. Teismo papildomai išreikalauti dokumentai iš Panevėžio miesto savivaldybės administracijos archyve saugomos V. B. asmens bylos bankrutuojančios akcinės bendrovės „Ekranas“ bankroto administratoriaus įgalioto asmens 2006 m. lapkričio 30 d. išduotoje pažymoje Nr. 2230 nurodytų duomenų nepatvirtino, nesudarė pagrindo pašalinti ir patikslinti aukščiau nurodytus šioje pažymoje esančius prieštaravimus. Teisme apklaustų liudytojų J. V., L. V., D. A. parodymai iš esmės patvirtina tik aplinkybę, kad V. B. bendrovėje „Ekranas“ dirbo kenksmingomis sąlygomis, tačiau nepatvirtina, kad jos darbo pobūdis atitiko Sąrašuose Nr. 1 ir Nr. 2 įrašytus darbus.

12. Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad bylos medžiaga patvirtina aplinkybę, kad pareiškėja ginčo laikotarpiu dirbo kenksmingomis sąlygomis, to neneigia nei atsakovas, nei trečiasis suinteresuotas asmuo, tačiau pagal Pensijų įstatymo 67 straipsnio nuostatas, teisę į Kompensaciją įgyja tik tie šiame straipsnyje nustatytą terminą kenksmingomis sąlygomis išdirbę asmenys, kurie dirbo darbus, įrašytus į Sąrašą Nr. 1 ir Sąrašą Nr. 2. Atsižvelgdama į byloje nustatytas aplinkybes bei teisinį reglamentavimą, teisėjų kolegija padarė išvadą, kad V. B. ginčo laikotarpiu nedirbo darbų, įrašytų į Sąrašą Nr.1; darbą, įrašytą į Sąrašą Nr.2, dirbo tik 2 mėnesius ir 1 dieną, todėl pareiškėja neatitinka būtinųjų sąlygų, nustatytų Pensijų įstatymo 67 straipsnyje teisei į kompensacijos mokėjimą įgyti, ir tai yra pagrindas konstatuoti, kad pareiškėja neįgijo teisės į kompensacijos mokėjimą.

III.

13. Pareiškėja V. B. apeliaciniame skunde prašo panaikinti Panevėžio apygardos administracinio teismo 2017 m. kovo 31 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą – pareiškėjos skundą tenkinti bei priteisti iš atsakovo pareiškėjos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

14. Pareiškėja apeliacinį skundą grindžia šiomis aplinkybėmis:

14.1. Nurodė, kad teismas netinkamai ir formaliai vertino, kas pareiškėjos atliktos stiklo gaminių šlifautojos ir stiklo gaminių graviruotojos pareigos neatitiko Sąraše Nr. 1 nurodytos išpūstų dirbinių apdailininko pareigybes. Toks pirmosios instancijos teismo vertinimas prieštarauja Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) praktikai panašaus pobūdžio bylose, kur pabrėžiama, kad turi būti vertinama faktiškai egzistavusi situacija ir faktiškai dirbtas darbas (darbo aplinka, vieta, pobūdis). Teismas nepagrįstai nesirėmė liudytojų D. A., J. V. J. K. parodymais, kurie dirbę kartu su pareiškėja ginčo laikotarpiu, nurodė, kad pareiškėjai atliekant stiklo gaminių graviruotojos (šlifautojos) pareigas turėjo kvėpuoti stiklo dulkes, gaminant krištolą buvo naudojamas švinas, pareiškėja buvo priversta periodiškai tikrintis sveikatą. Atkreipė dėmesį, kad išpūstų stiklo gaminių šlifautojos ir išpūstų stiklo gaminių apdailintojos pareigybes kaip dvi skirtingos pareigybes įvardintos 1974 m. kovo 20 d. įsakyme Nr. 93-K, tačiau pareiškėja bendrovė „Ekranas“ įsidarbino tik 1979 m. rugsėjo 21 d. Dėl to darytina prielaida, kad pareigybių aprašymai galėjo pasikeisti per 5 m.

14.2. Pirmosios instancijos teismas sprendime dėl technologinių žinių stokos padarė nepagrįstas išvadas, kad švino raudės (švino suriko) naudojimas siejamas su darbais, tiesiogiai pirmame stiklo ceche, 1979 m. sumontuotos švininės stiklo lydymo krosnies aptarnavimu. Nurodė,

kad pareiškėja atlikdama brokuotojos darbą, po lakiųjų medžiagų išdeginimo ir po suklijavimo praėjus 4 valandoms tikrindavo ekranus su dangomis ir kaukės rėmo mazgus ir kolbas, kurios skleidavo nuodingus garus nuo stiklo gaminiuose naudojamos stiklo raudės. O tai reiškia, kad pareiškėjos darbo aplinka buvo tiesiogiai veikiamą kenksmingų darbo sąlygų, susijusių su švino raudės panaudojimu gaminiuose ir suklijuojant ekraną su kūgiu, krosnyje. Klajavimo medžiagai buvo naudojamas švino oksidas. Minėtas aplinkybes patvirtina bendrovės „Ekranas“ bankroto administratoriaus G. G. 2016 m. lapkričio 30 d. išduota pažyma Nr. 2230, taip pat bendrovės buvusio direktoriaus E. Ž. patvirtintas darbuotojų, dirbančių kenksmingomis darbo sąlygomis, kuriems priklauso piniginės išmokos pieno ir kefyro įsigijimui, sąrašas. Taigi, pareiškėjos atliktos pareigos atitinka Sąrašo Nr. 1 XXI skyrių, kur numatyta, kad kontrolieriai (meistrai) įvardijantys kaip darbuotojai, nuolat tiesiogiai dirbantys su gama – defektoskopijos įrenginiais (metalu peršvitinimas), kadangi pareiškėja dirbdama kontroliere – brokuotoja tikrino ant įrenginio uždėdama ekraną su kaukės rėmo mazgu ir gama spinduliais peršviesdavo.

14.3. Pirmosios instancijos teismo išvada, kad surinkimo cechuose stiklo gamybos darbai nebuvo atliekami, kadangi gamybinė veikla yra tam tikrų technologijų seka, kurių dėka iš vieno objektų gaunami kiti objektai. Tai, kad pareiškėjos darbas, 1987 m. spalio 1 d. – 1992 m. spalio 1 d. laikotarpiu atitiko Sąrašo Nr. 1 XIII skyriaus vakuuminės gamybos vyresniojo meistro pareigybės apibrėžimą, patvirtina 1987 m. gruodžio 25 d. „Ekranas“ direktoriaus įsakymas Nr. 927-K bei bankroto administratoriaus pažyma, kurioje nurodyta, kad atliekant šias pareigas buvo naudojamas švino oksidas.

14.4. Nurodė, kad pareiškėja nuo 1992 m. spalio 16 d. iki 1994 m. lapkričio 3 d. dirbo antrame stiklo ceche, kas atitinka Sąrašo Nr. 1 elektrovakuuminės gamybos meistro pareigybę, nors potvarkiu formaliai buvo priimta dirbti sandėlininke į stiklo indų barą. Nurodė, kad visą nurodytą laikotarpį dirbo aplinkoje, kur buvo naudojama švino raudė. Kenksmingą darbo pobūdį patvirtina liudytojų parodymai, knyga „Trys dešimtys metų“ (psl. 1-4).

14.5. Nurodė, kad pirmosios instancijos teismo sprendimas yra nepagrįstas dar ir dėl to, kad tesimas nevertino ir nesivadovavo liudytojų parodymais.

15. Atsakovas VSDFV Panevėžio skyrius atsiliepime į pareiškėjos apeliacinį skundą prašo apeliacinį skundą atmesti kaip nepagrįstą, o pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą. Nurodo, kad Aprašo 14 punkte nurodyta, kad darbo pobūdis ir trukmė įrodoma valstybinio socialinio draudimo pažymėjimais, darbo knygelėmis, darbo stažo pažymėjimais, išduotais darbdavių, darbo ypatingomis sąlygomis pobūdį patikslinančiomis pažymomis, pažymėjimais, darbdavių ar valstybinės archyvų sistemos įstaigų išduotais, remiantis turimais dokumentais. Nurodė, kad šis sąrašas yra baigtinis, todėl vien liudytojų parodymai negali būti pagrindų pripažinti, kad asmuo dirbo darbą ypatingomis sąlygomis. Nurodė, kad byloje neįrodyta, kad pareiškėja nuo 1992 m. spalio 15 d. eidama bendrovės „Ekranas“ antrojo cecho plataus vartojimo gaminių baro sandėlininkės pareigas taip pat atliko ir pamainos meistrės pareigas. Teismas pagrįstai nurodė, kad liudytojų parodymai negali būti pagrindas šiai aplinkybei patvirtinti.

16. Trečiasis suinteresuotas asmuo VSDFV atsiliepime į apeliacinį skundą prašo apeliacinį skundą atmesti kaip nepagrįstą, o pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą. Nurodo, kad LVAT yra konstatavęs, kad Pensijų įstatymo 67 straipsnio 2 dalies norma yra imperatyvi ir nenumato diskrecijos teisės institucijai, sprendžiančiai dėl kompensacijos skyrimo, savo nuožiūra išplėsti Sąrašo Nr. 1 ir Nr. 2 aiškinimą. Nurodė, kad pagal TSRS Valstybinio standartų komiteto 1988 m. išleistame oficialiame Visasąjunginio darbininkų profesijų tarifinio žinyno 44 leidime (toliau – VTKŽ 44 1985 m.) nurodyta kiekvienos pareigybės pagal kvalifikacinę klasę atliekamo darbo charakteristika. Nurodė, kad pagal VTKŽ išpustų dirbinių apdailintojo pareigybę apima karšto stiklo apdirbimą, o stiklo gaminių šlifautojo pareigybę apima pagaminto stiklo dirbinio šlifavimą, poliravimą, linijų raižymą, stiklo graviruotojo pareigybę buvo skirta piešimui ant pagaminto stiklo gaminio, padengimui specialia medžiaga. Akcentavo, kad pareiškėjos darbo knygelėje nėra įrašo, kad jos darbe buvo naudojamas švino surikas (raudė), todėl pirmosios instancijos teismas priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą.

k o n s t a t u o j a:

IV.

17. Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl atsakovo VSDFV Panevėžio skyriaus sprendimo, kuriuo atsisakyta V. B. skirti kompensaciją dėl darbo kenksmingomis (ypatingomis) sąlygomis bei VSDF sprendimo, kuriuo trečiasis suinteresuotas asmuo netenkino pareiškėjos skundo dėl atsakovo sprendimo, teisėtumo ir pagrįstumo.

18. Pirmosios instancijos teismas pareiškėjos skundą atmetė konstatavęs, kad pareiškėja neturėjo teisės į kompensaciją, numatytą Pensijų įstatymo 67 straipsnyje, nes nebuvo išdirbusi pakankamai laiko kenksmingomis sąlygomis.

19. Pareiškėja apeliaciniame skunde laikosi pozicijos, kad atsakovas priimdamas sprendimą nevertino, koks realiai buvo pareiškėjos atliekamo darbo pobūdis, sąlygos ir trukmė, o pirmosios instancijos teismas formaliai vertino pateiktus įrodymus, nepagrįstai neatsižvelgė į liudytojų parodymus dėl pareiškėjos darbo kenksmingo pobūdžio.

20. Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 140 straipsnio 1 dalį teismas, apeliacine tvarka nagrinėdamas bylą, patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundo ribų. Pažymėtina, kad byloje nenustatytos aplinkybės, dėl kurių turėtų būti peržengtos apeliacinio skundo ribos, bei nenustatyti sprendimo negaliojimo pagrindai, nurodyti ABTĮ 146 straipsnio 2 dalyje (ABTĮ 140 straipsnio 2 dalis), todėl apeliacinės instancijos teismas šią bylą apeliacine tvarka nagrinėja ir patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundo ribų.

21. Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Pensijų įstatymo 67 straipsnio 2 dalyje, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1995 m. vasario 20 d. nutarimu Nr. 267 patvirtintame Kompensacijų už ypatingas darbo sąlygas apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarkos aprašo (toliau Tvarkos aprašas) 6.1 ir 6.2 punktuose įtvirtintos specialiosios teisės normos bei šiose normose blanketiniu būdu nurodyto buvusios TSRS Ministrų Tarybos 1956 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 1173 patvirtinto Gamybų, cechų, profesijų ir pareigų sąrašų Nr. 1 ir Nr. 2 nuostatos.

22. Administracinei bylai reikšmingos faktinės aplinkybės nustatytinos įvertinant byloje surinktus įrodymus pagal ABTĮ 56 straipsnyje nurodytas taisykles. Remiantis šio straipsnio 1 dalimi, įrodymais administracinėje byloje laikytini visi faktiniai duomenys, priimti bylą nagrinėjančio teismo ir kuriais remdamasis teismas įstatymų nustatyta tvarka konstatuoja, kad yra aplinkybės, pagrindžiančios proceso šalių reikalavimus bei atsikirtimus, ir kitokios aplinkybės, turinčios reikšmės bylai teisingai išspręsti, arba kad jų nėra, o to paties straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad minėti faktiniai duomenys nustatomi tokiais priemonėmis: proceso šalių ir jų atstovų paaiškinimais, liudytojų parodymais, specialistų paaiškinimais ir ekspertų išvadomis, daiktiniais įrodymais, dokumentais ir kitais rašytiniais, garso bei vaizdo įrodymais. Pažymėtina, kad pagal ABTĮ 56 straipsnio 6 dalį, jokie įrodymai teismui neturi iš anksto nustatytos galios; teismas įvertina įrodymus pagal vidinį savo įsitikinimą, pagrįstą visapusišku, išsamiu ir objektyviu bylos aplinkybių viseto išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais. Taigi, teismas, nustatydamas bylai reikšmingas faktines aplinkybes vertina byloje surinktų įrodymų visumą, neišskirdamas atskirų įrodymų prieš kitus byloje surinktus įrodymus (pvz., vertindamas tiek rašytinius, tiek žodinius įrodymus).

23. Pažymėtina, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – ir LVAT) dėl ginčui aktualaus teisinio reguliavimo taikymo yra ankstesnėse bylose pasisakęs, kad Tvarkos aprašo V skirsnis reglamentuoja kreipimąsi į VSDFV teritorinį skyrių dėl kompensacijos skyrimo, todėl šio skirsnio 14 punktas, nustatantis kompensacijai skirti reikalingų dokumentų, įrodančių darbo ypatingomis sąlygomis trukmę ir pobūdį, sąrašą, yra skirtas aptariamo teisinio santykio šalims – iš vienos pusės, asmeniui, pretenduojančiam gauti kompensaciją už ypatingas darbo sąlygas ar jos dalį, iš kitos pusės, viešojo administravimo subjektui – atitinkamam VSDFV teritoriniam skyriui, skiriančiam bei mokančiam kompensaciją. Teismui, kuris nėra aptariamo teisinio santykio dalyvis,

sprendžiant tarp nurodytų šalių kilusį ginčą dėl kompensacijos skyrimo ir mokėjimo Tvarkos aprašo 14 punkto nuostatos nėra privalomos, ir teismas šiomis nuostatomis vadovaujasi tik kaip papildomomis įrodymų vertinimo gairėmis, be jau minėtų ABTĮ 56 straipsnyje nustatytų privalomų įrodymų vertinimo taisyklių (žr. pvz. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. spalio 6 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2174-502/2015).

24. Dėl pareiškėjos teiginių, kad ji 1979 m. rugsėjo 21 d. - 1986 m. rugpjūčio 16 d. eidama stiklo gaminių šlifuotojos (vėliau stiklo gaminių graviruotojos) pareigas realiai dirbo kenksmingomis sąlygomis Sąrašo Nr. 1 XV skyriaus prasme ir faktiškai atitinka šio skyriaus 1 punkte nurodytą išpustų dirbinių apdailininko pareigybę, matyti, kad pirmosios instancijos teismas formaliai rėmėsi gramatiniu pareiškėjos darbo knygelėje įrašytos pareigybės aiškinimu ir atmetė bendrovės bankroto administratoriaus parengtą pažymą dėl pareiškėjos darbo pobūdžio, kaip dokumentą, kuris negali būti laikomas išduotas darbdavio Tvarkos aprašo prasme, taip pat ir liudytojų parodymus, todėl konstatavo, kad pareiškėja nėjo pareigų, nurodytų Sąraše Nr. 1.

25. Iš bylos duomenų matyti, kad bylos nagrinėjimo metu pirmosios instancijos teisme bendrovėje tebevyko bankroto procedūros ir įmonei vadovavo paskirtas bankroto administratorius, o kitų valdymo organų nebuvo. Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo 11 straipsnio 5 dalies 6 punkte numatyta, kad bankroto administratorius vadovauja bankrutuojančios įmonės ūkinei komercinei veiklai; atstovauja bankrutuojantį juridinį asmenį teisme ir sudarant sandorius (11 straipsnio 5 dalies 9 punktas) bei priima ir atleidžia darbuotojus teisės aktų nustatyta tvarka (11 straipsnio 5 dalies 11 punktas) ir atlieka kitas šio ir kitų įstatymų nustatytas funkcijas. Šių nuostatų sisteminė analizė leidžia daryti išvadą, kad bendrovės administratorius turi visas darbdavio bei įmonės vadovo (valdymo organo) teises ir pareigas, todėl įmonių bankroto įstatymo nuostatos, tiek kiek jos nustato darbdavio funkcijų įgyvendinimą įmonės bankroto metu, laikytinos specialiosiomis teisės normomis Tvarkos aprašo atžvilgiu. Jei darbdavio sąvoka Tvarkos aprašo prasme būtų aiškinama siaurai, tuomet įmonės darbuotojai prasidėjus likvidavimo ar bankroto procedūroms nebegalėtų ginti savo teisių ne tik institucijose, tačiau ir prieš patį likviduojamos ar bankrutuojančios įmonės statusą turintį darbdavį. Nagrinėjamu atveju bendrovės bankroto administratoriaus pažyma parengta pagal bendrovėje saugomus personalo dokumentus, pažymoje esantys duomenys nėra prieštaringi, iš esmės atitinka liudytojų parodymus. Bankroto administratorius yra atsakingas už pateiktų duomenų teisingumą, taigi jo pateikta pažyma gali būti laikoma vienu iš tinkamų įrodymų ypatingoms darbo sąlygoms pagrįsti, patenkančių į Tvarkos aprašo 14 punktą.

26. Teisėjų kolegija pažymi, jog sprendžiant dėl kompensacijos už ypatingas darbo sąlygas suteikimo ir vertinant dirbtą darbą, turėjo būti vadovaujamas Lietuvosje galiojusiais Sąrašais Nr. 1 ir Nr. 2, kurie buvo patvirtinti buvusios TSRS Ministrų Tarybos 1956 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 1173 (su vėlesniais pakeitimais ir papildymais). Pagal Sąrašo Nr. 1 XV skyrių „Stiklo, porceliano, fajanso gamyba“ 1 punkto nuostatas išvardintos pareigybės, siejamos su stiklo gamyba. LVAT 2012 m. birželio 21 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A552-1996/2012 ir 2015 m. balandžio 21 d. nutartyje administracinėje byloje A-1062-756/2015 nurodė, jog sąrašai įvardija tik pareigybes, o ne atliekamą darbą, neišvardindami pareigybei priskiriamų funkcijų. Iš to seka, kad teisę gauti kompensaciją pareiškėja galėtų įgyti nustačius, kad ji atitinkamą laiką dirbo tiesiogiai Sąraše Nr. 1 numatytą darbą, nors jos pareigybė ir skyrėsi nuo išvardintų Sąraše Nr. 1. Be kita ko, LVAT teisėjų kolegija, nagrinėdama iš esmės panašų ginčą, pažymėjo, jog patvirtintos formos darbo knygelės rekvizitai nereikalavo nurodyti darbuotojo profesiją, ar tiksliai įvardinti darbuotojo pareigas pagal atitinkamų pramonės šakų specifiką (žr. pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. rugpjūčio 1 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A146-2336/2011; 2015 m. balandžio 21 d. nutartį administracinėje byloje A-1062-756/2015).

27. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pirmosios instancijos teismas pernelyg formaliai vertino byloje esančius įrodymus dėl pareiškėjos atlikto darbo 1979 m. rugsėjo 21 d. - 1986 m. rugpjūčio 16 d. laikotarpiu tiek, kiek neįvertino, kad pareiškėjos faktiškai dirbtas darbas pagal savo pobūdį ir sąlygas atitinka Sąrašo Nr. 1 įvardintas pareigas. LVAT nuosekliai laikosi pozicijos, kad socialinės apsaugos srityje negali būti teikiamas prioritetas teisės formai (pareigų pavadinimas Sąraše Nr. 1) neatsižvelgiant į teisės normos turinį, jos tikslą (faktiškai atlikto

darbo pobūdį, sąlygas, kenksmingumą nusakančius požymius ir trukmę) ir tokiu būdu negali sutrukdyti asmeniui gauti kompensaciją už ypatingas darbo sąlygas (žr. pvz. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. balandžio 21 d. nutartį administracinėje byloje A-1062-756/2015. Taigi, pirmosios instancijos teismas nepagrįstai nevertino visų byloje esančių įrodymų, nepakankamai motyvavo atsisakymą vertinti bankroto administratoriaus pateiktą pažymą ir neatsižvelgė į liudytojų parodymus dėl pareiškėjos darbo pobūdžio ir sąlygų minėtu laikotarpiu. Apeliacinės instancijos teisėjų kolegija mano, jog 1979 m. rugsėjo 21 d. - 1986 m. rugpjūčio 16 d. pareiškėjos darbas stiklo gaminių šlifuotoja ir graviruotoja iš esmės atitiko Sąrašo Nr.1 XV skyriaus 1 punkte nurodytas išpūstų gaminių apdailininko pareigas, todėl šio darbo laikotarpis turėtų būti pripažintas suteikiančiu teisę į kompensaciją už ypatingas darbo sąlygas.

28. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad pareiškėja laikotarpiu 1986 m. rugpjūčio 20 d. – 1986 m. spalio 20 d. (2 mėnesius ir 1 dieną) buvo laikinai perkelta į Metalų paruošimo cecho vakuumininkės-montuotojos pareigas ir todėl pripažino, kad jos eitos pareigos atitiko sąrašą Nr. 2. Kadangi dėl šio pareiškėjos atlikto darbo sąlygų ginčo tarp proceso šalių nėra, apeliacinės instancijos teismas aplinkybių, susijusių su šiomis pareigomis detaliau nenagrinės, išskyrus tą aplinkybę, kad pačiai pareiškėjai pripažinus, jog ji iki 1986 m. spalio 20 d. buvo perkelta į kitas pareigas, nėra pagrindo teigti, kad ji tuo pačiu laikotarpiu faktiškai dirbo darbu, numatytą Sąraše Nr.1.

29. Taigi pareiškėja taip pat teigia, kad jos bendrovėje užimtose elektroninės technikos detalių ir prietaisų kontrolierės pareigos 1986 m. rugsėjo 8 d. - 1987 m. spalio 1 d. ir 1992 m. spalio 1 d. - spalio 16 d. laikotarpiais iš esmės atitinka sąrašo Nr. 1 XIII skyriaus 2 punkto nuostatas, nes pareiškėja dirbo su švino raude ir atliko kontrolierės (brokuotojos) pareigas kineskopų surinkimo cechuose. Be to, pareiškėja teigia, kad ji 1987 m. spalio 1 d. – 1992 m. spalio 1 d. laikotarpiu dirbo pamainos meistre surinkimo ceche, kas atitinka Sąrašo Nr. 1 XIII skyriaus 2 punktą, nes jos darbe buvo naudojama švino raudė, pareiškėja turėjo kvėpuoti švino garais. Ypatingos darbo sąlygos grindžiamos liudytojų L. V. ir D. A. parodymais, bendrovės direktoriaus patvirtintu darbuotojų, dirbančių kenksmingomis sąlygomis, sąrašu, kuriems skiriamos išmokos pieno ir kefyro įsigijimui, bendrovės bankroto administratoriaus pažyma apie pareiškėjos darbo pobūdį. Pirmosios instancijos teismas, įvertinęs byloje esančius įrodymus, darė išvadą, kad pareiškėja, atlikdama elektrotechnikos detalių prietaisų kontrolierės ir pamainos meistrės surinkimo ceche pareigas dirbo kenksmingomis sąlygomis, tačiau jos darbo knygelėje nebuvo įrašo dėl darbo su švino raude, todėl pareiškėja negali būti pripažinta atlikusi darbą pagal sąrašą Nr. 1.

30. Pažymėtina, kad dokumentų, kuriais teisme gali būti įrodinėjamas darbo ypatingomis sąlygomis pobūdis ir trukmė, sąrašas yra platus ir nebaigtinis, todėl pirmosios instancijos teismas turėjo atsižvelgti ir įvertinti visus šiose nuostatose įvardintus (ir pareiškėjos pateiktus) dokumentus bei liudytojų parodymus. Be to, turėjo būti atsižvelgta ir į pareiškėjos asmens byloje buvusius įrašus ir dokumentus dėl ilgesnės atostogų trukmės, periodinius sveikatos tikrinimus bei į tai, kad ginčui aktuali laikotarpiu pareiškėja gaudavo pieno produktus. Kolegija atkreipia dėmesį, kad administracinių teismų praktikoje šios aplinkybės taip pat vertinamos kaip vienas iš įrodymų, patvirtinančių, jog asmuo dirbo kenksmingomis sąlygomis (žr., pvz., LVAT 2012 m. birželio 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A552-1996/2012). Pažymėtina, kad Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Darbo įstatymų kodekso (Lietuvos Respublikos Darbo įstatymų kodekso), galiojusio 1973 m. sausio 1 d. - 2002 m. gruodžio 31 d. 181 straipsnyje numatytos priemonės kenksmingomis sąlygomis dirbantiems asmenims (pieno ir kito gydomojo maisto davimas), papildomos atostogos (78 straipsnis), didesnis darbo apmokėjimas (94 straipsnis). Taigi, nors teismas ir konstatavo, kad pareiškėja atliko darbą kenksmingomis sąlygomis, tačiau tai, kad jos pareigos neatitiko Sąrašo Nr. 1 nepagrįstai konstatavo remdamasis gramatiniu pareigybės pavadinimu darbo knygelės įrašo pagrindu. Toks pirmosios instancijos teismo vertinimas pažeidžia asmenų lygiateisiškumo principą ta prasme, kad nevertinamas visų asmenų dirbusių kenksmingomis sąlygomis su elektrotechnikos srityje su švino raude darbo pobūdis, intensyvumas ir trukmė nepriklausomai nuo pareigybės įrašo asmens darbo knygelėje. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal ginčo laikotarpiu galiojusio Darbo kodekso 191 straipsnį moterims oficialiai buvo draudžiama

dirbti kenksmingomis sąlygomis, todėl tikėtina, kad moterų, faktiškai dirbančių kenksmingomis sąlygomis darbo knygelėse įrašai neatspindėjo realios padėties.

31. Dėl aukščiau paminėtų argumentų teisėjų kolegija visas abejones vertina pareiškėjos naudai ir pripažįsta, kad 1986 m. spalio 20 d. – 1992 m. spalio 16 d. laikotarpiu ji dirbo darbą ypatingomis sąlygomis, atitinkantį Sarašo Nr.1 XIII skyriaus 2 punkte nurodytas pareigas.

32. Pirmosios instancijos teismas kaip nepagrįstus atmetė pareiškėjos argumentus, kad ji 1992 m. spalio 16 d. – 1994 m. lapkričio 3 d. (2 m. ir 18 d.) dirbo Antrame stiklo ceche sandėlininke nors faktiškai atliko pamainos kontrolės meistrės pareigas ir savo turiniu dirbo darbą, atitinkantį Sarašo Nr. 1 XIII skyriaus „Radiotechninė gamyba“ 2 b) punkte nurodytą pareigybę – „inžinerijos-technikos darbuotojai (elektrovakuuminėje gamyboje): meistrai, vyresnieji meistrai. Dirbantys stiklo gamyboje su švino raude.“ Pirmosios instancijos teismas kritiškai vertino šiuos pareiškėjos argumentus, nurodydamas, kad liudytojos D. A. pateikti parodymai prieštarauja darbo knygelės įrašui, kad ji dirbo pamainos kontrolės meistre. Apeliacinės instancijos teismas pažymi, kad bankroto administratoriaus pažymoje nurodyta, kad pareiškėja 1992 m. spalio 16 d. – 1994 m. lapkričio 3 d. laikotarpiu dirbo pamainos meistre bendrovės Antrajame stiklo ceche, o kad dirbo ir sandėlininke nurodytu laikotarpiu nenurodoma. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, pirmosios instancijos teismas, įvertinęs byloje esančių įrodymų dėl šio laikotarpio tarpusavio prieštaravimus pagrįstai atmetė pareiškėjos argumentus, kaip mažiau patikimus ir rėmėsi oficialiu darbo knygelės išrašu apie pareiškėjos darbą. Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo teigti, kad šiuo laikotarpiu pareiškėja atliko darbus, nurodytus sąraše Nr. 1. ir kad pirmosios instancijos teismas padarė neteisingą išvadą.

33. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija, įvertinusi byloje esančius įrodymus, teisinį reguliavimą, teismo praktiką panašiose bylose, daro išvadą, kad tiek atsakovas, tiek pirmosios instancijos teismas nepagrįstai neįvertino pareiškėjos realiai dirbto darbo pobūdžio ir sąlygų laikotarpiu 1979 m. rugsėjo 21 d. - 1986 m. rugpjūčio 16 d. (6 metus 10 mėnesių ir 28 dienas), kai ji atliko stiklo gaminių šlifuotojos (graviruotojos) pareigas; 1986 m. spalio 20 d. - 1992 m. spalio 16 d. laikotarpiais (5 metus 11 mėnesių ir 26 dienas), kai pareiškėja atliko elektrotechninės technikos detalių ir prietaisų kontrolierės (brokuotojos) darbą arba atliko pamainos meistrės pareigas, turinį ir neprilygino jų pareigybėms, išvardintoms Sąraše Nr. 1.

34. Apibendrinant tai, kad išdėstyta, konstatuotina, kad pirmosios instancijos nevisapusiškai išanalizavo byloje esančius įrodymus, nemotyvuotai atmetė kai kuriuos įrodymus, formaliai taikė teisės aktų reikalavimus, dėl ko teisėjų kolegija keičia pirmosios instancijos teismo sprendimą ir pareiškėjos skundą tenkina iš dalies.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 3 punktu, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Pareiškėjos V. B. apeliacinį skundą tenkinti iš dalies.

Panevėžio apygardos administracinio teismo 2017 m. kovo 31 d. sprendimą pakeisti.

Panaikinti Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Panevėžio skyriaus 2016 m. balandžio 25 d. sprendimą Nr. PE-SP2-75 „Dėl atsisakymo skirti kompensaciją už ypatingas darbo sąlygas V. B.“ ir Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos 2016 m. birželio 22 d. sprendimą Nr.(6.5) I-3802 „Dėl teisės į kompensaciją už ypatingas sąlygas“.

Įpareigoti atsakovą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Panevėžio skyrių skirti pareiškėjai kompensaciją už darbą ypatingomis sąlygomis už 1979 m. rugsėjo 21 d. - 1986 m. rugpjūčio 16 d. bei 1986 m. spalio 20 d. - 1992 m. spalio 16 d. laikotarpius pareiškėjai akcinėje bendrovėje „Ekranas“ atliekant stiklo gaminių šlifuotojos (graviruotojos), elektrotechninės technikos detalių ir prietaisų kontrolierės (brokuotojos) ir pamainos meistrės pareigas.

Likusią teismo sprendimo dalį palikti nepakeistą.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Ramūnas Gadliauskas

Ričardas Piličiauskas

Vaida Urmonaitė-Maculevičienė